

Posudek vedoucího diplomové práce Moniky Křtěnové „Prezidentské systémy“

1. Tematika forem vlády (politických režimů) patří v institucionálně či komparativně pojaté politologii k těm stěžejním. Současně je velmi blízká právu, neboť právě právní (ústavní) úprava vytyčuje základní parametry každého z režimů. Zajímavé nicméně je, jak podobné úpravy rozdílně působí v závislosti na politickém kontextu, historické zkušenosti, očekávání veřejnosti apod. Bezesporu to platí i pro prezidentské režimy, jež sice vycházejí z jediného „prototypu“, vzorové ústavy USA, v detailech, zejména však v reálném fungování se zásadně liší.

2. Monika Křtěnová si téma prezidentských systémů vybrala z obecného seznamu katedry, vtiskla mu však svou vlastní představou specifické rysy, a to pod vlivem psaní samotného. Zatímco zprvu zamýšlela srovnávat severoamerický typ presidencialismu s latinskoamerickým, nakonec se díky zaujetí severoamerickými reáliemi omezila jen na povšechné vymezení základních rysů obecně traktovaných forem vlády, zatímco zhruba čtyři pětiny své práce věnovala USA. V rámci zkoumání ústavního systému USA se zaměřila na instituci prezidenta, k níž shromáždila množství informací v české literatuře spíše neobvyklé.

3. O koncepci a struktuře práce jsme si průběžně psali, samostatná diskuse ostatně před časem proběhla při prezentaci tezí práce na vědeckém semináři katedry politologie a sociologie. Sl. Křtěnová využila přístupu k různým americkým pramenům, takže je celý text ozvláštňen kombinací pestré palety užívaných zdrojů. Možná by bývala mohla zohlednit rovněž knihu V. Dvořákové o politickém systému USA nebo knihu o srovnávacím ústavním právu autorského kolektivu pod vedením J. Blahože. Jinak se mi nezdá, že by české literatuře zůstala mnoho dlužna. Zahraniční literatura je bezbřehá, snad by připadaly v úvahu nějaké kritické náhledy typu pozdního R. Dahla (*How Democratic is the American Constitution?*). Každopádně se dá jistě ještě nějaká rešerše provést při případném pokračování práce s textem, který by se mohl stát rigorosní prací, případně být publikován, anebo obojí.

4. Četl jsem a průběžně připomínkoval jednotlivé kapitoly diplomové práce. Autorka na připomínky reagovala vstřícně a dále text upravovala. Už pracovní verze práce byly téměř bez překlepů, nyní se mi jeví být formálně bezvadná, čtivá a dobře srozumitelná, opatřená nadprůměrným množstvím korektních citací a stejně tak nadprůměrným seznamem literatury. Diplomantka různé prameny vstřebává, kriticky s nimi pracuje, přidává vlastní postřehy. Nejsem si vědom žádného důvodu, proč by diplomová práce neměla být při obhajobě hodnocena jako „výborná“.

V Praze dne 5. září 2016

doc. JUDr. Jan Kysela, Ph.D., DSc.